

Досетливият ром

Имало едно време един ром и една ромка. Те си нямали деца. Имали си само чифт волове, магаре и две зайчета. Били много бедни. Не щеш ли, брашното им се свършило и трябвало да отидат в съседното село да смелят жито. Мъжът рекъл на жената:

- Ромние, дай да натоварим на магарето малко жито и да отидем да го смелим на брашно.

Натоварили магарето и потеглили за село Дорково. По пътя, още от далеч, забелязали двама души. Това били двама братя. Стопанинът извадил от гръбна си една жълтица и я прикрепил към задницата на добичето. Наблизили двамата пътници и ромът спрял мага-

рето си. Точно тогава животното се напънало и - не щеш ли, жълтицата паднала на земята. Пътниците видели това и ахнали от изумление, а ромът започнал да се хвали:

- Моето магаре, всеки път когато дойде ред за естествените му нужди, ми дава по една жълтица.

Непознатите се смаяли още повече и предложили да купят магарето. Ромът отказал и рекъл:

- Не си продавам аз магарето, то всеки ден ми носи по една жълтица.

Двамата решили да сплашат рома и му казали:

- Ако не ни продадеш магарето, зле ще си изпатиш!

Уплашил се ромът и решил да им продаде животното. Купувачите попитали колко струва магарето. Ромът отговорил:

- Струва един шиник жълтици - нито повече, нито по-малко.

Двамата мъже попитали продавача как да хранят това чудно магаре, а ромът отговорил:

- Давайте му по един шиник ечемик и едно менче вода. След това, на сутринта, колкото жълтици поискате, толкова ще ви даде.

Разделили се пътниците. Братята подкарали магарето към къщи. Нахранили го добре, напоили го. На сутринта по-малкият брат отишъл в обора да прибере жълтиците и що да види - магарето преяло, подуло се и умряло. Дигнало краката нагоре, само подковите му светят. Умрялото магаре било точно зад вратата на обора. Малкият брат бутал-бутал, но не можал да я отвори докрай. Помислил си: "Сигурно от магарето са се изсипали много жълтици, та препречват вратата". Провикнал се отдалече: